

Prof. İTİL "DOĞUŞTAN KATİL" LERİ AYIKLIYOR

Dr. NERMİN KARDAL

Cumhuriyet

Bu yılın 23 ocağında OTİM'de toplanan "Türkiye'de Teröristlerin Rehabilitasyonu Uluslararası Sempozyumu" kamuoyunda dikatleri üstüne çekti.

Düzenleyenlerin, çağrılı konuşmacıların gizli tutulmaya çalışılması, kimin saptadığı bilinmeyen ve çoğunluğunun tutukevlerinin görevlilerinden oluştuğu söylenen yüz kadar dinleyici dışında, böyle bilimsel toplantılarda alışlagelen serbest -gerekirse ödenti karşılığı-katılımın, basına bile izleme olanağının yasaklanması, bildiriler ve tartışmaların, kamuoyunda açık düşünce alışverişine olanak tanımayan bir konuda oluşu, toplantıya ürkütücü bir büyü katıyordu sanki. Prof. İhsan Doğramacı, Ord. Prof. Sulhi Dönmezer, Prof. Ayhan Songar, Prof. Nihat Nisan gibi ünleri çok yaygın bilim adamlarının aktif olarak katıldıkları anlaşılan (1) sempozyuma yurt dışından çağrılanlar arasında ünlü "CIA İstasyon Şefi" ve ABD terör uzmanı Paul Henze'nin yanı sıra, çok ünlü Prof. Dr. Turan İtil'in bulunması ve yaptığı açıklamalar toplantıya değişik anlamlar kazandırdı. Prof. T. İtil'in söylediğine göre "Bu toplantıya katılan unsurların yüzde 99'u kendi hayatlarından endişe etmektedirler." (1, sayfa 12).

Sempozyumun sanki bilimsel sözcülüğünü yapan, "terörist" bilimsel tanısı koyduğu-ve dolayısıyla yasal hükmü de sanki tefhim eden-kişilerin "kontrol edilemeyen bir kızgınlıkları" olduğunu ve büyük ihtimalle buna paralel olarak beyinlerinin genetik (kalıtsal) ve çevresel öğeleriyle bir kontrol meydana "geldiğini", bunu anlayabilmek için iki tanesini "görmenin kâfi olduğunu", "üç taneye gerek olmadığını" vurgulayan ünlü bilim adamı Prof. T. İtil'in (2, S. 15-18) ünü kamuoyunda büsbütün yaygınlaşıyordu. İstanbul Tıp Fakültesini bitirdikten sonra hemen hemen sadece yurt dışında çalışan, yaklaşık 35 yıldır dünya psikiyatri çevrelerinde bazen anlamlı bir tebessümle, bazen zekâsı, verimli çalışkanlığı ve işbiririci yetenekleri ile anılan Prof. T. İtil, bu toplantıdan önce de belirli çevrelerle yakından tanınan ve üst düzey yöneticilerince ABD'de özlemi çekilen Türk lobisinin mutemet kişilerinden sayılırdı. 1950'lerin başında Almanya'ya gitmiş, önce nisbeten kısa süre

Tübingen Üniversitesi Psikiyatri Kliniğinde kalıp, sonra daha elverişli araştırmalar yapılabileceği Erlangen'e geçmişti. Direktörü Prof. Flügel'in mutemet yardımcılarında olarak, özellikle ilaç tekel-

leri ile klinik arasında verimli araştırma ilişkilerinde sivrildi. O yılların özellikle ikinci yarısı, beyni özgün olarak etkileyen, dolayısıyla akıl hastalıklarından iyileşme sağlayabilecek ilaçların peşpeşe ortaya sürüldüğü bir zaman diliminde, ilaç fabrikaları, sonsuz kazanç sağlayacak bu yeni bir daha bakir tüketim olanağından iri bir lokma kapmanın yarışı içindedir. Fakat, beynine ve dolayısıyla akıl hastalıklarına etkin olabileceği düşüncesiyle laboratuvarlarda sentezi yapılan maddelerin gerçekten iyileştirici özellikleri olup olmadığını saptamak zor ve çok masraflıdır. Hayvan deneylerinin sonuçları, olduğu gibi insanlara aktarı-

HZİ VAKFI REZALETİ ÜZERİNE NE DEDİLER

Dünyanın birçok ülkesinde yasak olan "insan" üzerinde ilaç deneylerinin Türkiye'de yapılması ve Prof. Turan İtil'in ABD'de bunu açıklaması gündeme önemli bir soru getirdi: Ülkemizde insanın değeri bu mu?

Bilim adamları ne diyorlar

Prof. Gencay Gürsoy: Gelişmiş ülkelerin ilaç endüstrisi ihtiyaç duyduğu denekler için, insan hayatının daha az değer taşıdığı tutukevi, sahipsiz çocuk yuvası, yaşlılar yurdu ve az gelişmiş ülkeleri tercih eder. Araştırma merkezi, vakıf gibi adlar altında bol insan malzemesi bulunur. Türkiye'de bu konuda, eşine az rastlanır "kolaylıklar" a sahiptir.

Prof. Coşkun Özdemir: Prof. İtil yeni ilaçları Türk hastalar üzerinde deneyip sonuçlarını ABD'de yayımladığına göre, Türkiye'de yasalar karşı çıkmıyor diye düşündü herhalde. Türkiye'de bu konularda denetim yok. Dışarıda tartışılan ilaçlar burada piyasaya çıkabiliyor.

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı Tedavi Hizmetleri Genel Müdürü Mehmet Ünlü de olayla ilgili soruşturmanın hemen başlatılacağını ve bu iddiaların doğrulanması durumunda, yasal işlemlere başvurulacağını bildirdi.

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı Müsteşarı, "Hiçbir ilaç, kuralları yazılı olmasa da var olan tıp ahlakı uyarınca, sorumsuzca kullanılamaz" dedi. HZİ

Vakfı'nın çalışmalarını incelemek üzere Bakanlık müfettişleri görevlendirildi. Vakfın, herhangi bir ilaç konusunda araştırma yapma yetkisinin bulunmadığı bildirildi.

Türk Tabipleri Birliği Başkanı Prof. Dr. Nusret Fişek, Prof. Dr. Turan İtil'in neden olduğu tartışmada iki nokta üzerinde durulması gerektiğini bildirdi ve şöyle dedi:

"Bayan Çığ beyanatında 'maddi karşılık uğruna fedakârlık yapan insan çok' diyor. Bu, fukaralığın sömürüsü anlamına gelir ve böyle bir deney tıp meslek ahlakına aykırıdır. İkinci sorun ise hükümetin, insanlar üzerinde deney yapabilmeleri için bilim adamlarına izin veren bir komite kurmamış olmasıdır. Bu durumda karar, bilim adamlarının bilgi ve vicdanlarına kalmaktadır."

Tabipler Odası Genel Sekreteri Nejat Yazıcıoğlu da şunları söyledi:

"İddianın doğrulanması toplum sağlığı açısından son derece tehlikeli bir manevranın gerçekleştiğini gösterir, kesinlikle bilimsel araştırmayla bir ilgisi yoktur. Eğer bilimsel araştırma adına yapılıyor olsaydı, Türkiye'de tıp fakültelerinin farmakoloji ana bilim dalında bu tür araştırmaların yapılması gerekirdi. HZİ Vakfı bu tür denemeleri yapmışsa yasa dışı araştırmalar faaliyetlerinin yerine getirildiği kararlık bir kurum niteliğini taşımaktadır. ABD'de Prof. İtil tarafından yazılmış makalede ABD'de insan üzerinde denemesi yasaklanan ilaçların Türkiye'de denendiği yorumsuz olarak açıklanmaktadır."

Eczacı Odası Başkanı Sabri Kalyoncu ise, böyle bir şeyin olduğunu tahmin bile etmediğini, iddianın çok ciddi bir suçlama olduğunu belirterek, "İnsanların kobay olarak kullanılmasını kabul etmek çok zor. Böyle bir şeyin olmaması gerekir. İhtimal veremiyorum" dedi.

lamaz. Hele maddenin etki hedefi beyin, yani akıl hastalıklarının iyileştirilmesi, hayvanlardaki ön deneylerin geçerliliği büsbütün azalır, sentezi yapılabildiği tüketimine umut bağlanan birçok kimyasal maddenin gerçekten yararlı, hiç değilse zararsız olanlarını saptamak ve sadece onların üretim riskine girmek ilaç tekelleri için akıl almaz önemdedir. Tek kestirme yol da, yararlarından umutlanılan maddeleri akıl hastalarında kullanmak, yararlısını -zararlısını insanlar üzerinde deneyerek açıklamaktır. Bu iş için ilaç tekellerinin, araştırma ve başka giderlerini üstlenerek tercih ettiği, psiko-farmakoterapi (=akıl hastalarının kimyasal maddelerle tedavisi) araştırmalarına yatkın klinikler arasında Erlangen Üniversitesi Psikiyatri Kliniği ve bu tür araştırmaların çoğunda Prof. T. İtil (o zaman önce uzman, sonra doçent) göze çarpar.

1950'lerin ikinci yarısında, Almanya'da, beyin hücrelerinin elektrik yüklerindeki oynamaları çizelgeleyen ve o zaman beyin işler gizlerini çözmekte büyük umutlar bağlanan electro-encephalography (EEG) nisbeten seyrek. Hemen hemen sadece büyük kliniklerde bulunan bir tanı ve inceleme aygıtıdır. Bunun kullanma yöntemlerine ilgi gösteren ünlü bilim adamı Prof. T. İtil, ilaç tekellerinin laboratuvarlarında sentezi yapılmış, etkinliğinin yararı-zararı daha bilinmeyen maddeler hasta insanlara uygulanırken, onların EEG çizelgelerinden maddenin etkisinin, yararının, zararının saptanabileceğini öne sürerek maddelerin ayıklanmasında kestirme, masraflı ve yatırım risklerini çok azaltan bir yöntem önerir. Bu alanda yayınlar yapar ve ilaç üretimi tüketimine paha biçilmez hizmetler sunar. Bir "doğurgan döngü" oluşmuştur. İlaç tekellerinin fonları, araç-gereç-ekip zenginliği sağlayıp hastalar üzerinde denemeleri, yayınları artırır.

1960'ların ortasına yaklaşırken, Dr. Turan İtil adı, geleneksel ve yöntem bakımından kuşkucu psikiyatri çevrelerinde özgün bir tebessümle anılırken, başka çevrelerde uluslararası bir ün niceliğine varıyor ve kendisinin ABD'ye, Missouri Üniversitesine geçmesini sağlıyordu. O zamandan beri de kimyasal maddelerin insanın beynine -dolayısıyla akıl hastası insanlara- zararını, yararını uygulayarak araştırmak ilkesine sadık kalarak, bu konuda -psikozlarda ilaç kullanımı- ABD psikiyatrisinin önde gelen kişilerinden biri oldu. Bugün de New York Medical College hocası olarak ders vermektense, kuramsal çalışmalar yapmaktan çok, çoğunluğu kalıcı hastalardan oluşan 9 psikiyatri hastanesinde araştırmaları yönetmektedir.

Bu arada ABD'de ilaç üretimi ve

pazarlamasını denetleyen Federal Kuruluş (Food and Drug Administration Bureau), insanlar üzerinde etkisi denenmemiş maddelerin pazarlamasını da, yeni bir kimyasal maddenin insanlar üzerinde denenmesini de yasaklamıştır. Bu iki yasak, ilk bakışta, ABD'de yeni ilaç üretimini ortadan kaldırmaktadır. Tek çözüm, etki beklentisi uyandıran maddeleri, ABD dışı ülkelerdeki insanlarda denemektir.

Ünlü bilim adamı Prof. T. İtil, bu bilimsel araştırma olanağını anayurduna da armağan etmeyi tasarlamış, önce 1960'ların ortasında geniş hasta (=denek) potansiyeli olan Bakırköy Akıl Hastalıkları Hastanesi'nde kendisinin uzaktan kontrolünde (Remote Control) bir ekip derlemeye, araç-gereç-personel giderleri için ilaç tekellerinin fonlarını anayurduna akıtmaya girişmiştir. Konunun duyulup basına yansımaları, anayurdundaki mutasavver çalışma ekibinin sorumlularının büründükleri çekingenlik, tasarını engellemiştir. 1970'lerin ilk yarısında yinelenen benzer bir girişim, benzer akibete uğramıştır.

Söyleşisindeki son soruyu yanıtlarken, konu ile ilgisiz cümleleri ("... ya da bir memlekette, tıbbi bulguları engellemeye çalışıyorsanız, bunun bir güzel yolu da insan haklarını bahane ederek tıbbi araştırmaları önlemek") bir düşünce -konuşma dağınıklığı olarak değil, anayurduna ve onun hasta insanlarına yönelik girişimlerinin kösteklenmesinin yanıtı olarak anlamak mümkündür.

"... İnsan haklarını bahane ederek tıbbi araştırmaları önlemek" durumunu ünlü bilim adamı Prof. T. İtil'in kınaması, 1933-1945 yıllarında Almanya'da De Crinis, Carl Schneider, Rüdin, Von Uexküll, Abel, Heyde, Von Verschuer, Fischer, Mauz, Pohlisch, Villinger, vb. tıp otoritelerinin insan hakları ile tıbbi araştırmaları birbiriyle ilişkisiz kavramlar, ilintisiz konular saymalarını hatırlatıyor. 1930'ların sonuna doğru psikiyatri otoriteleri toplanıp, kamu yararına ve bilimsel araştırmalar için, iyileşmez sandıkları akıl hastalarının "merhameten öldürülmeleri"ni kolaylaştıracak bir yasanın zorunluğunu önerirken, "Humanizm, bilimin problemi değildir" derken, içlerinden sadece bir teki (Prof. Ewald) karşı çıkıyordu. (3). Savaş başlayana kadar 400 bin hasta, iyileşmez sanılan dürtü taşkınlıkları, düşünce değişiklikleri, duygu ayarsızlıkları yüzünden, bu bilim adamlarınca seçilmiş, öldürülmüştür. Organları, özellikle beyinleri incelenerek göz kamaştırıcı bilimsel yayınlar yapılmıştır!

Genelde "genetik temelde düşünen beşeri bilimlerin yakın geçmişteki tarihçesi karmakarışıktır ve sadece bir kara-

basan gibi cinayetlerle doludur". (3 s.7)

2700 terörist ile, kontrol grubu olarak onlarınkine paralel özellikte 1450 "normal" ve terörist olmayan 300 katil üzerindeki "Çalışmamız dünyada bu konuda şimdiye kadar yapılan en büyük araştırma" dediği incelemesine dayanarak ünlü bilim adamı Prof. T. İtil, "sağ ve sol katil olan, tesadüfi katil olmuyor. Tesadüfi belki terörist oldu ama tesadüfi katil olmadı. Eğer o terörist olmasaydı, katil olma ihtimali çok fazlaydı...", "katil olduysa bunun önemli kalıtımsal, yani genetik nedenleri var" (2) demektedir. İşin ilginç yanı, ünlü bilim adamının, bu bilimsel gerçeği "anlayabilmeniz için iki tanesini görmemiz kâfi. Üç taneye gerek yok" diyecek kadar yetkin olmasıdır. İnsanın, "mademki iki tane yeterdi, 2700 + 1400 + 300 kişiyi incelemeye neden gereklilik duyuldu?" diyesi geliyor. Yanıt, belki, "Peşin yargıya varsayım, bilimsellik, inanılabilirlik bulaştırmak için!" olabilir.

Ünlü bilim adamı Prof. T. İtil'e göre "kırkını geçince kimse terörist olmuyor. O halde kırka kadar beklemek gerek..." "Çünkü bunlar rahat durmazlar. Muhakkak bir şey yapmak isterler". Bu kişileri kırk yaşlarına kadar hapisanede tutmayı mı önerdiği sorusuna "Duruma göre... pahalı bir şey aslında, ama idam etmekten iyi..." diyor.

Lombroso'yu ve kuramını arttıran, yeğ tuturan bu sonuçlar, gen araştırma ve etkileme olanaklarının son yıllardaki bilimselliğine büründürülmek istenen, onların inanılabilirliği iddialarında kullanılarak meseleyi kaderci (fatal) kaçınılmazlıklara bağlayan bu görüşlere, zorunlu olarak 1933-1945 arası Almanya'nın beşeri bilimlerdeki uygulamalarını çağırıştıran bu bilimsel saptamalara ünlü bilim adamının kendisi de "korkunç bir şey aslında" demektedir. (3)

Büyük çoğunluğu suçluluğu kesinleşmemiş sanıklar olan denekleri için bilimsel olarak sadece "idam" ya da "kırk yaşına kadar hapis" seçeneklerini sunduğuna göre, deneklerin -yani sanıkların- soruşturması, yargılanması, yerine göre yeniden yargılanması bilimsellikten uzak, gereksiz süreçler... Katil ya da terörist ya da terörist-katil olmak kalıtımsal ve dolayısıyla kaderde olan bir kaçınılmazlık olduğuna göre, bunlar "rahat durmayacak" ve "muhakkak bir şey yapmak" isteyeceklerine göre, kırkını geçince kimse terörist olmayacağına göre, aslında pahalıya da gelse teröristleri kırkını aşana kadar hapisanede tutmak, idam etmekten daha iyi olduğuna göre, en iyisi, "Kan akrabalığı olarak bunun önemli kalıtımsal yani, genetik nedeni" olan kişileri doğduklarında, ilk çocukluk aşamasında ayıklamak, ileride

toplum ve hekim

“ıdam etmekten daha iyi” bir metot olacağından bu bebeleri hapisaneyeye atıp, kırk yıl orada tutmak ve bilimsel olarak artık terörist olmayacakları kırkbirinci yaşlarında salıvermek, terörizm konusunda rehabilitasyon yerine, daha bilimsel koruyucu (Praeventive) bir yöntem olmaz mı?

“... Dünyada bu konuda şimdiye kadar yapılan en büyük araştırma” da bir başka ünlü bilim adamının katkısını da belirtmek, onun da hakkını teslim etmek gerekir. Alpaslan Türkeş’in yakın tanıdığı N. Fazıl, I. Sefa gibi düşünürlerin şahidi ve dostu, Aydınlar Ocağı kurucularından, TRT Yönetim Kurulu üyesi, YÖK’ün mutemet ve etkin kişilerinden - bu arada ses- saz sanatçılarına bilimsel unvanlar dağıtılan akademik kurulun başkanı- Adli Tıp kurumunun psikiyatri bölümü sorumlusu, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Psikiyatri Bilim Dalı Başkanı iken tam gün çalışma yasası yüzünden makamını eski asistanına terk edip, yarım gün çalışan ünlü bilim adamı Prof. Ayhan Songar, söylenenlere göre, araştırmanın bilimsel temelini gerçekleştiren ekibin başında bulunmuştu.

“Dünyada bu konuda şimdiye kadar yapılan en büyük araştırma” son derece görkemli yöntemlerle oluşturulmuş: Beş yıl kadar önce genel planı kotarılmış. Her biri için seçip işaretlenebilecek akla gelen yanıtları hazır olarak bini aşkın soruyu kapsayan formlar çoğaltılarak Mamak, Metris, Sultanahmet vb. askeri tutukevlerine yollanmış. Mevcut tutuklu sayısının altında bir miktarda her bir koğuşa onar yirmişer dağıtılmış. Aklı yatan, canı isteyen tutuklular rasgele işaretlemişler. Bazen bütün koğuşa ortaklaşa, her biri form için bir başka şekilde hayali yanıtlar vermişler. Talep edilen form doldurma işlemine güvensizlik, sorularının ikiciliği, tutukevinin en azından tekdüze denebilecek atmosferi içinde, bilgi yarışması yaparcasına bir eğlence seçeneklerin en akıl almazını seçme onuyunu gibi, fiktif ve kolektif, gerçekleştirilmiş.

“Yöntemlerimiz son derece güvenlidir” derken ünlü bilim adamı Prof. T. İtil deneklerin bu “işbirliğini” bilemiyor olmalı. Sorular arasında aile içi-dışı eğitim, öğrenim, meslek durumu, aile yapısı, geçirilmiş hastalıklar, soyda sopta sapıklık tutarsızlık, içki ya da uyuşturucu kullanma, basit bir hastalıkta bile uzun süre bile ilaç kullanma eğilimi vb. yanı sıra, dünya görüşü, eylem türü, siyasi inanç, hangi “suç” yüzünden tutuklandığı, eşek köpek vb. hayvanlarla cinsel ilişkisi, kadın donu görünce tahrik olma derecesi, eşcinselliğe karşı tavır ve yatkınlığına vb. değinilmektedir. Sorular değişik cümle yapıları ile, aralıklarla yinelenerek gerçek ve doğru yanıtlar

bilimsel tuzaklarla elde edilmeye çalışılmıştır.

Araştırma ekibi, söylendiğine göre çok seçmeli soru formlarını gözleri önünde doldurtmayı, başka testler yapmayı öngörmüşler, aslında değişik nedenlerle bu gerçekleşmemiş: Önce, teröristler araştırmanın yapıldığı Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Psikiyatri Kliniğine, Adli Tıp Bölümüne gelmeyi reddetmişler çoklukla. Yeterli sayıda denek bulunamamış. Kaldı ki sadece İstanbul Askeri Tutukevleri ele alındığında, bu büyük ve güvenilir araştırma, bölgesel kalacak, bilimsel görünmeyecekti. Denekler, incelemeye katılımı reddedince, bilimselliğe kanıt gösterilecek “örneklem büyük olması” (2, s.16) gerçekleşmeyecekti. O yüzden titizlikten vazgeçilmiş, formlar tutukevlerine yollanıp, dağıtılıp, tutukluların (=deneklerin) kendi başlarına doldurmaları tercih edilmiştir.

Fakat, gene de küçümsenecek bir azınlıkta da olsa, yüzyüze mülakat ve ek incelemeler yapılabilmştir. Örneğin 1983 yazında Metris Tutukevinden üçer-beşer sanıklı gruplar birkaç kere, razı edilip Cerrahpaşa Tıp Fakültesine getirilebilmiş, ünlü bilim adamı Prof. Ayhan Songar’ın başında bizzat bulunduğu ekipçe güler yüzle karşılanmış, çay, sigara, yemek ikram edilmiş. Tek kişilik tertemiz, pencereleri parmaklıklılı odalar gösterilip, birkaç zaman istirahatları önerilmiş, sıkıntısı, yakınıması, hastalığı, gizli derdi olanların içini rahatça dökmesi istenmiş, yapılacak incelemenin tamamen bilimsel amaçla yapıldığı bir başka makama ya da basına kesinlikle verilmeyeceği yeminle temin edilmiştir. Tutukevi koşullarından gelen deneklere, rahat bir mekânda, kelepçesiz ve güler yüzlü, şakacı, konuşkan ve de pek zeki olduğu bilinen Prof. Ayhan Songar ve ekibi formları doldurtmuş, algı-bellek-çağırışımı-zekâ testleri ve EEG incelemesi uygulanmıştır. Tek izlenim bulgusu olarak her deneğe (=sanığa, teröriste) çok zeki, çok normal, çok akıllı çıktıkları, zaman gerektiren kesin sonuçların kendilerine ilderde bildirileceği söylenmiştir. 2700 deneğe form doldurulan, pek küçük bir azınlıkla mülakat yapılan askeri hapisanelerde, Mamak’ta, Metris’te genellikle tutuklu sanıklar vardır. Bu başka bir deyişle, ünlü bilim adamı Prof. T. İtil’in “Dünyada bu konuda şimdiye kadar yapılan en büyük araştırması”, “tutsak bir grup üzerine yapılmış olması”na mukabil, denekleri sadece sanık olduğundan kimisi sonradan beraat ettiğiinden ya da edebileceğinden, kimisinin terörist- katil olmadığı anlaşıldığından, ya da anlaşılacağından, hiç de onun sandığı gibi “Yani kim terörist kim değil diye bir sorun yok”

denemez.

İnceleme sırasında hatta kimisinde bugün bile davaları başlamamış hiç değilse bitmemiş sanıkların, ancak tutuklanmaya yol açan polis sorgulamalarının araştırma ekibince elde edilebildiği tutukluların, ünlü bilim adamı Prof. T. İtil, bu “zan” üzerine terörist-katil olduklarına karar veriyor, genetik kodlarının terörist-katil olmalarını kaçınılmaz kıldığına bilimsel olarak inanıyor ve de a,b,c gruplarına sınıflıyor onları.

Anlaşılan, “... iki tanesi ile konuşmanız kâfi. Üç taneye gerek yok” demesini sağlayan bilimsel yetenek ve öngörüsü, mahkeme kararını da, önceden, yanılmaz bilimsel kesinlikle vermesine, ona göre sınıflamalar yapılmasına, bağımlı-bağımsız değişkenler arasındaki anlamlı-anlamsız istatistik ilişkileri oluşturmalarına, bunlara dayanarak kuramsal sonuçlara varmasına ve o kuramsal-bilimsel sonuçlara dayanarak bilimsel uygulamalar önermesine kâfi geliyor.

Bütün bu yöntem hatalarını, sonuç çıkartma tutarsızlıklarını deneklere araştırma amacının saptırılarak anlatılmasını bilimsellikte çelişen hususları söyleyenlere ünlü bilim adamının “Tıbbi bulguları engellemeye, çalışıyorsunuz” demesi, eleştirileri “insan haklarını bahane ederek, tıbbi araştırmaları önlemek” addetmesi belki de eklenebilir. “Hümanizma bilimin problemi değildir,” diyen 1933-1945 arası ünlü Alman bilim adamlarına katılanlar için bile, gerçekten güvenilir yöntemler ve tutarlı sonuç çıkartmalar, hiç kuşkusuz bilimin problemidir.

Ünlü bilim adamı Prof. T. İtil’in bu sözüne katılmamak olanak dışı: Toplantıda bulunanları kastederek, “hepsinin ağzını fermuarlamaya imkân yok,” diyor. Sadece onların mı? Konusunda dünyada en büyük bu araştırmayı, güvenilir yöntemle kendisinin Remote Control’unda uygulayan ekip üyelerinin ağzını da, tutuklu deneklerin ağzını da, hele söyleşisini (1,2) ve altı ay içinde ABD’de neşredildiğinde araştırmasını okuyanların ağzını da fermuarlamaya imkân yok.

Tanrı bizi kullarını katil, terörist, ya da hem terörist hem katil olmaktan kaçınılmayacak kan akrabalıklarından, yani genetik nedenlerden, kaderin katiliğe, teröristliğe azmettiren gen kodlarından korusun.

1 Nokta Dergisi, 3 Şubat 1985 s. 13

2 Nokta Dergisi, 17 Şubat 1985, s. 15.

3 Benno Müller - Hill, Tödliche Wissenschaft. Die Aussonderung von Juden, Zigeunern und Geisteskranken 1933 - 1945, ro-ro-ro-actuell, Reinbek 1984.